

Però què diu ara l'arquebisbe Pujol?

Dc, 15/09/2010 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Doncs, això és el que diu: "Això implica també l'obligació de no obeir en consciència quan les lleis de les autoritats civils s'oposen a les exigències de l'ordre moral: 'Cal obeir Déu abans que els homes', se'ns recorda als Fets del Apòstols. I això és especialment greu si aquestes lleis van en contra de la vida humana, des de la concepció fins a la seva fi natural." És a dir:

1.- Encara que ho sembli [en els titulars](#), l'arquebisbe de Tarragona **no ha fet una crida per aixecar les masses** a boicotejar directament la llei de l'avortament. És [una reflexió](#) molt més amplia que agafa molts més camps. De fet, ni se cita directament l'avortament.

2.-Jaume Pujol **no diu res diferent** que no hagi dit l'Església almenys durant els darrers 500 anys; amb la nova llei del PSOE sobre la taula, i amb la que va aplicar el PP durant 8 anys de govern.

3.-Després de recordar les obligacions del bon ciutadà, en la carta Pujol argumenta la obligació de "**no obeir en consciència**". En consciència, és a dir, quan un té la plena consciència que obeir una determinada llei provoca un mal greu, en consciència, l'ha de desobeir. I això afecta des de la objecció fiscal, a la objecció de consciència al servei militar, o a la llei de l'avortament -si un ha assumit el convenciment que un fetus d'un determinat nombre de setmanes o des de la seva concepció és una vida humana sobre la qual no tenim cap autoritat per estroncar-la.

4.-I, d'aquí se'n desprèn una altra evidència. Més enllà de la llei que s'aprovi democràticament, **aquest tema només en guanya en la batalla de les consciències**: només s'evitaran els avortaments quan la gent "en consciència" cregui que l'avortament és un mal a evitar, i no només un mal menor o, en alguns casos, un dret. Ho diu molt bé el teòleg Gaspar Mora en una entrevista en el darrer número de la revista El Senyal. Després de criticar la nova llei de l'avortament - "una barbaritat"- afegeix : "La qüestió seriosa no és que hi hagi una llei molt mal feta, sinó el fet que l'any passat hi va haver 110.000 avortaments a Espanya. D'avortaments n'hi ha hagut sempre. Aquest és un sofriment enorme, un sofriment interior davant el fet. La Llei, evidentment, no podrà arreglar-ho mai".

5.-Certament, en aquesta actuació en consciència el text de l'arquebisbe posa l'accent en "les lleis" -en general- que "van en contra de la vida humana". Un **periodista d'agència eixerit** hi va veure el tema de la llei de l'avortament que resolia un bon titular. El que diu realment l'article és que hi ha casos en els que la convicció moral passa per sobre la llei, i per l'arquebisbe Pujol, obviament, un d'aquests casos és l'avortament, com tants altres que podria citar.

6.-Actuar en consciència **sempre és molt complicat i arriscat**. Però Pujol en aquest sentit respon més a una expressió famosa del fejocisme dels anys 30: "El que és difícil, ho volem".